

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 22 januara 2015. godine
Ref. br. :RK754/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI128/14

Podnosilac

Fillim Guga

Zahtev za ocenu ustavnosti presude ASC-11-0073 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 24. jula 2014. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Fillim Guga iz Đakovice, koga zastupa advokat g. Teki Bokshi.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu ASC-11-0073 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova, za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće Posebne komore) od 24. jula 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [ASC-11-0073] Žalbenog veća Posebne komore od 24. jula 2014. godine, kojom je, prema tvrdnji podnosioca, povređen član 22 (Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata), član 31 (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) član 46 (Pravo na zaštitu imovine) Ustava Republike Kosovo, kao i članovi 1, 4, 6, 7, 12 i 13 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava, član 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 6. avgusta 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 5. septembra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI128/14, imenovao sudiju Altaya Suroyia za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI128/14 imenovao i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
7. Dana 22. septembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i Žalbeno veće Posebne komore o registraciji zahteva.
8. Dana 9. decembra 2014. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Podnosilac zahteva je u periodu od 20. juna 1980. godine, pa sve do 23. marta 1999. godine, imao zasnovan stalni radni odnos u društvenom preduzeću „KNI Dukagjini - BP IMG Tjegullorja“ (u daljem tekstu: IMG).
10. Dana 31. jula 2006. godine, preduzeće IMG je privatizovano.
11. Dana 10. aprila 2007. godine, Kosovska poverilačka agencija (u daljem tekstu: KPA) je objavila privremenu listu radnika, koji ostvaruju pravo na 20% od privatizacije preduzeća IMG, na kojoj se podnosilac nije nalazio.

12. Dana 19. aprila 2007. godine, podnosilac je podneo zahtev KPA u kome je tražio da i on bude uključen na privremenu listu, tvrdeći da se na Kosovo vratio 2001. godine, kada se i javio na posao, ali je njegov zahtev menadžment preduzeća odbio.
13. Dana 26. marta 2008. godine, KPA je objavila konačnu listu radnika na kojoj se podnosilac nije nalazio.
14. Dana 11. aprila 2008. godine, podnosilac je podneo žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda na odluku KPA od 26. marta 2008. godine, tvrdeći da je žrtva diskriminacije, zato što pripada manjinskoj zajednici na Kosovu.
15. Dana 29. aprila 2008. godine, Posebna komora Vrhovnog suda je prosledila podnosiocu odgovor KPA na njegovu žalbu od 11. aprila 2008. godine. KPA je u odgovoru izričito navela da: *“ne postoje indikacije da je žalilac podneo bilo kakav zahtev protiv odluke o prestanku njegovog radnog odnosa ili da je nameravao da se vrati na svoju prethodnu poziciju.”* KPA je na navode podnosioca da je žrtva diskriminacije navela: *“...ne postoje dokazi da je žalilac pretrpeo bilo kakvu diskriminaciju u smislu člana 10.4 Uredbe UNMIK - a br. 2003/13 od 9. maja 2003 godine o promeni prava korišćenja nepokretne imovine u društvenoj svojini.”*
16. Dana 12. maja 2008. godine, podnosilac je odgovorio na navode KPA od 29. aprila 2008. godine, u kome je naveo *„da je on politički izbeglica koji je morao da napusti Kosovo i privremeno se nastani u Crnu Goru.“*
17. Dana 17. juna 2008. godine, Posebna komora Vrhovnog suda je donela odluku [SCEL-08-0001] kojom je žalbu podnosioca odbila kao neosnovanu.
18. U zaljučku odluke Posebna komora Vrhovnog suda je navela: *„Potrebno je da žalioци koji se žale na diskriminaciju dostave činjenice iz kojih se može pretpostaviti da je bilo posredne ili neposredne diskriminacije, u skladu sa članom 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Pored toga, jednom kada žalilac predstavi prima facie predmet neposredne ili posredne diskriminacije, tuženi ima obavezu da dokaže da nije bilo diskriminacije.*
...
Posebna komora je pregledala sve dokaze i slaže se sa analizom Tuženog [KPA]. Tako da Posebna komora odbacuje zahtev žalioца da bude uključen na listu radnika koji su stekli pravo na udeo.”
19. Dana 14. jula 2008. godine, podnosilac je uložio žalbu na odluku [SCEL-08-0001] Posebne komore Vrhovnog suda od 17. juna 2008. godine, pozivajući se na Uredbu UNMIK-a br. 2008/4 od 5. februara 2008. godine.
20. Dana 10. septembra 2008. godine, Posebna komora Vrhovnog suda je donela odluku, kojom je odbila žalbu podnosioca. U zaljučku odluke stoji: *“Posebna komora je ustanovila da je Uredba UNMIK-a br. 2008/4 naknadno izmenjena drugom uredbom UNMIK-a br.2008/29 kojom je odloženo stupanje na snagu Uredbe UNMIK-a br. 2008/4, i to sve do 31. oktobra 2008. godine. Stoga protiv presude od 17. juna 2008. godine nije bila moguća nikakva žalba.”*

21. Dana 15. jula 2011. godine, podnosilac je podneo zahtev Žalbenom veću Posebne komore, u kome je tražio ponavljanje postupka.
22. Dana 24. jula 2014. godine, Žalbeno veće Posebne komore je donelo odluku [ASC-11-0073] kojom je žalbu podnosioca odbilo kao neprihvatljivu, uz obrazloženje: „Žalbeno veće primećuje da su u skladu sa članom 10. stav 14 Zakona br. 04/L-033 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (ZPK), sve presude i odluke žalbenog veća konačne i na njih se ne mogu ulagati dalje žalbe ili zahtev za ponavljanje postupka. Pored toga, ZPK i Aneks ne pružaju nijedno drugo vanredno sredstvo protiv takvih pravosnažnih rešenja Žalbenog veća (ovakvo vanredno sredstvo nije propisano ni UNMIK Uredbom 2008/4, niti UNMIK Administrativnim naređenjem 2008/6). [...] Shodno tome, predlog podnosioca za ponavljanje postupka je neprihvatljiv i kao takav se odbacuje.“

Navodi podnosioca

23. Podnosilac je u zahtevu naveo da su mu odlukama Posebne komore povređena osnovna ljudska prava i slobode, koja su garantovana Ustavom i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima, i to:
 - „prava predviđena članom 22. Ustava Republike Kosovo,
 - pravo na pravično i nepristrasno suđenje, iz člana 31. Ustava Republike Kosovo,
 - prava zagarantovana Evropskom Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda kao i praćenim protokolima br. 1, 4, 6, 7, 12 i 13.“
24. Podnosilac se obraća Sudu sa zahtevom:

“Da se poništi rešenje Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju ASC-11-0073 od 24.07.2014. godine i odluke pobijane mojim zahtevom za ponavljanje postupka – presuda SCEL-08-0001 od 17.06.2008. god., rešenje od 10.09.2008. god. i da se obaveže KAP da mi isplati deo od 20% od prihoda od privatizacije DP IGM u Đakovici.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

25. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, dalje navedeni u Zakonu i Poslovniku o radu Suda.
26. U tom smislu, član 113. stav 7. Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”
27. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) c) Poslovnika o radu, koje predviđa:

(1) "Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan."

28. Sud primećuje da je podnosilac dana 27. jula 2009 godine podneo zahtev Ustavnom sudu, u kome je tražio ocenu ustavnosti odluke Posebne komore Vrhovnog suda Kosova [SCEL-08-0001] od 17. juna 2008. godine, i odluke [SCEL-08-0001] od 10. septembra 2008. godine.
29. Sud je istog dana zahtev podnosioca registrovao pod oznakom KI33/09.
30. Dana 18. oktobra 2010. godine, Sud je doneo rešenje o neprihvatljivosti zahteva KI33/09, shodno članu 49. Zakona.
31. S tim u vezi, Sud napominje da će se u slučaju KI128/14 baviti isključivo ustavnom ocenom presude [ASC-11-0073] Žalbenog veća Posebne komore od 24. jula 2014. god., a da odluke koje su već bile predmet razmatranja u slučaju KI33/09, neće uzeti u ponovno razmatranje.
32. Što se tiče zahteva KI128/14, Sud smatra da podnosilac nije podneo nove dokaze, kojima bi opravdao svoje tvrdnje da je presuda [ASC-11-0073] Žalbenog veća Posebne komore povredila njegova prava i slobode, koje su navedene u paragrafu 22 ovog rešenja.
33. Štaviše, Sud je mišljenja da je Žalbeno veće Posebne komore u presudi [ASC-11-0073] od 24. jula 2014. godine odgovorilo na zahtev podnosioca kada je reklo: „da je u dotičnom predmetu, zahtev podnosioca za ponavljanje postupka uložen protiv presude Posebne komore SCEL-08/0001 od 17.06.2008. godine, o kojem je već imenovano veće odlučilo rešenjem od 10.09.2008. godine, koje je pravosnažno. Shodno tome, predlog podnosioca od 15. jula 2011. god., za ponavljanje postupka je neprihvatljiv.“
34. Na osnovu toga, Sud je stava da je objašnjenje dato od strane Žalbenog veća Posebne komore u presudi [ASC-11-0073] jasno i pravno argumentovano, a da postupci pred Žalbenim većem Posebne komore nisu bili nepravični ili proizvoljni (Vidi, *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, odluka ESLJP od 30. juna 2009. godine).
35. Ustavni sud ponavlja da prema Ustavu nije njegova dužnost da postupa kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi takođe slučaj KI70/11, podnosilac zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
36. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi izneti na pravilan način i da li su postupci uopšte, gledano u njihovoj celini, sprovedeni na takav način da su podnosioci zahteva dobili pravično suđenje (Vidi, između ostalih izvora, slučaj

Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 13071/87, Izveštaj evropske komisije za ljudska prava usvojen 10. jula 1991. godine).

37. Sud naglašava da nezadovoljstvo podnosioca ishodom slučaja, ne može samo po sebi pokrenuti argumentovanu tvrdnju o povredi odredaba Ustava (vidi slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
38. Kao rezime, Sud nalazi da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti, obzirom da podnositelj zahteva nije dokazao da osporena odluka krši njegova prava garantovana Ustavom.
39. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika.

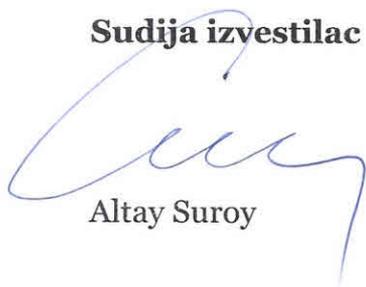
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47 Zakona i pravilom 36. (1) c) Poslovnika o radu, na sednici održanoj 9. decembra 2014. godine jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

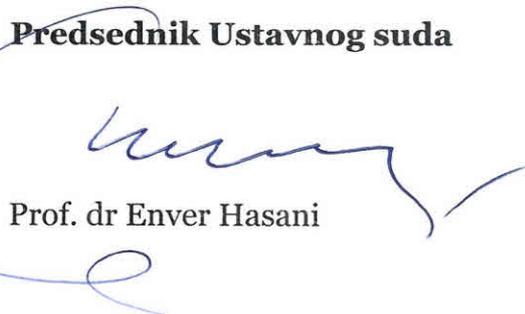
Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani